

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kors-Banneret

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kors-Banneret", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_411_1-txt-root.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kors-Banneret.

- 1 **M**ærke fra de gamle Dage!
Løvens rette Himmel-Tegn,
Seiers-Banner uden Mage
Under hver en Himmel-Egn;
Fane over alle Faner,
Gopher-Arkens Due-Flag,
Som den over Bjerge baner
Vei, trods alle Bølge-Slag,
Indtil af Synd-Flodens Vande
Jorden skal igjen opstande,
Reen, forklaret, eviggrøn!
- 2 VIII Banner, som fra Himmel-Sale
Under Vingen førde med
Duen, Aander saae neddale
Over Ham ved Jordans Bredd,
Der, med Korset til sit Mærke,
Med Taalmodighed til Skjold,
Gik i Marken mod de Stærke,
Tog kun Kval og Død i Sold,
Skiød i Flugten Romas Ørne,
Fik til Løn en Krands af Tjørne,
Og et Rør til Konge-Spir!
- 3 Mærke, den Eenbaarnes Ære,
Tungt i Støvet selv for Ham!
Kan en syndig Mand dig bære,
Føre, følge uden Skam,
Skam, ei den som Verden finder
I sin Frelzers Guddoms-Spor,
Men som dens der ikke vinder,
Synker magtesløs til Jord,
Kan sin Daarskab kun fortryde,
Kan ei Dødens Lænker bryde,
Kan ei opstaae seierrig?
- 4 IX Nei, forsvind du stolte Tanke,
Som kun frister Støvet's Børn,
For paa Valen dem at sanke
Til et Rov for Ulv og Ørn;
Engle-Skarens Hoved-Fane
Kun af Himlens Konge-Søn,
Paa Hans store Helte-Bane,
Bæres kan i Lys og Løn:
I Hans Haand, der for sin Næste
Af sin Træl sig lod korsfæste,
Blev den evig nagelfast!
- 5 Han er Constantin den Store;
Thi om Ham er Ordet sandt:
Fulgt og tjent af Engle-Chore
Han i Himmel-Tegnet vandt:
Han skal Hoved-Staden bygge,
Der kan staae i tusind Aar,
Ei som Grav, og ei som Skygge,

Men som Lysets Magle-Gaard,
Hvor man Solens Vei udmaaler
Ret i Aften-Rødens Straaler
Paa Sophia-Kirkens Tag!

- 6 xHam tilhører Navnet *Seier*,
Ham, og ingen Valdemar,
Han med Daad sit Navn opveier,
Kæmpe-Folk som skiøre Kar
Knuser Han med Septer-Odden,
Og den Morder-Engel *Død*
Fælder Han med Sværde-Klodden,
Træder da, i Kjortel rød,
Paa den *sidste* Fiendes Nakke,
Medens frelste Skarer takke
Ham for Livets Evighed!
- 7 Saa til Enden skal Han bære
Banneret fra Stjerneland,
Da Han dele vil sin Ære
Med fuldmangen syndig Mand,
Der paa Jord lod Herren raade,
Som for Hjerte, saa for Haand,
Gik, med Tak for Liv af Naade,
Gierne i Hans Lede-Baand,
Loved' lydt den gode Hyrde,
Som gav ham den lette Byrde,
Bar for ham den tunge *Selv!*
- 8 xIDrømde jeg da nogensinde
Om at løfte Dannebrog,
Til i Herrens Navn at vinde,
Til at væрге Herrens Bog,
Jeg det drømde, som en Daare,
Der ei veed, han er kun *Støv*,
Synker brat, som Lig paa Baare,
Falder af som visnet *Løv*,
Kan, som Kvist til Stammens Ære,
Kun paa Grenen Frugter bære,
Gjøre Gavn kun i *Guds Haand*.
- 9 Prøve kan man vel at bære
Korset som en ærlig Mand,
Med Guds Hjelp, til Herrens Ære,
Med Hans Priis, til Livets Land:
Høit paa Tanke-Snekken hæver
Sig da selv det hvide Flag;
Men den svage Styrmand bæver
Brat for Storm og Bølge-Slag,
Dreier af for Orlogs-Stavne,
Ankrer vel i Gode-Havne,
Men gjør Seiers-Flaget Skam!
- 10 xIIKun naar levende vi føle,
Det er Himlens Konge-Søn,
Som, høit over alle Kiøle,
Løfter Banneret i *Løn*,
Og at fæstet Banner-Stagen
Har sig selv, paa Herre-Bud,
Saa den løsnes først, naar Dragen
Gjør sit sidste Muldvarp-Skud;
Ikkun da, med Mod og Lykke,
Som en himmelfalden Skygge
Vi kan tone Danmarks Flag!
- 11 Tone kan paa Mast og Dække
Vi vort Flag med Kæmpe-Aand,

Naar vor Lyst det er at lægge
Os som Støv i Herrens Haand;
Da af Støvet Herren danner
Redskab for sin Helte-Daad,
Da indvier Han vort Banner,
Til paa Snekke og paa Baad
Med Hans Naade at forkynde
Liv for dem, som Freden ynde,
Død for dem, som drage Sværd!

12 XIII Vai da ydmyg, Danmarks Fane!
Kiære favre Dane-Brog!
Dine Veie Herren bane,
Som saa tit paa Ledings-Tog,
Saa paa denne ringe Snekke,
Der, med Bud til Danebod,
Overalt har lis at vække,
Vind og Strøm at stride mod!
Bøi Dig ydmyg under Mærket,
Som staaer over Seier-Værket
Paa vor Frelsers Kirke-Gaard!

13 Sandheds Venner! hvor I bygge,
Hæver Dannebrog med Lyst,
Som det store Banners Skygge,
Med dets Billed dybt i Bryst!
For sin Nød og al sin Vaande
Faaer da gamle Danmark Bod:
Lives op ved Herrens Aande,
Lever op med Kraft og Mod,
Sjunger som i gamle Dage:
Stærk er Herren i de Svage,
Ydmyghed for Ære gaaer!

N. F. S. Grundtvig.